

(Hans Nielsen) ønsker, at Prisansættelser ogsaa for Fremtiden sker pr. Tønde for Kornets Vedkommende, idet man da umiddelbart vil kunne drage Sammenligninger mellem de Kapitelstakster, der fremtidig ansættes, og dem, der har været ansatte til denne Dag. Men naar man indenfor det enkelte Amt og indenfor den enkelte Kreds fra de Handelsnoteringer, der gælder, og som jo er angivne pr. 100 kg, skal finde Tøndeprisen, er det nødvendigt at have et Kvalitetstal at operere med, og ogsaa dette Kvalitetstal er varierende fra Amt til Amt og fra en Kreds til en anden. Derfor maa de paagældende Mænd fremtidig samtidig med, at de skønner over, hvad Prisen er, ogsaa skønne over, hvad Tøndevægten er. Der kan man naturligvis tage den danske Tøndevægt, men man kan ogsaa tage den hollandske, som har været brugt fra gammel Tid, og da det vistnok falder lettest endnu at bruge den hollandske Tøndevægt, som er noget gammel og tiltvilt, har Lovforslaget i alt Fald i Øjeblikket optaget den Bestemmelse, at det er den hollandske Kvalitetsvægt, som foreløbig finder Anvendelse ved Indberetningerne. Men selvfølgelig er dette ogsaa et Forhold, som kan gøres til Genstand for nærmere Overvejelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ole Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Udøvelse af Dyrlægevirksomhed i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5227).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jessen Christensen: Som det fremgaar af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag har vi under det tyske Regimente

i de sønderjydske Landsdele haft en Del Personer, som har haft Ret til Udøvelse af visse Virksomheder indenfor Dyrlægepraksis'en, som ikke har haft den ellers foreskrevne Eksamen. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at de Mænd, der har haft en saadan Tilladelse, ogsaa skal kunne i Fremtiden faa denne Tilladelse gennem en særlig Bevilling fra Landbrugsministeren. Jeg vil anse det for rimeligt, at dette Lovforslag bliver vedtaget, idet det kun drejer sig om nogle ganske faa Personer. Efter de Opgivelser, jeg sidder inde med, drejer det sig i alt om 4 Personer, og i alt Fald nogle af disse Mennesker har siden Landets Overdragelse til Danmark været uden Virksomhed og dermed ogsaa uden Erhverv, hvilket er meget uheldigt. Der er en enkelt af dem, som er 58 Aar, der ikke vil være i Stand til at udøve noget andet Erhverv, medens han betragtes som meget dygtig paa de Omraader, hvor han hidtil har udøvet sin Praksis, og der foreligger Andragender fra ret store Kredse, hvor han har virket, om, at han maa faa Lov til at fortsætte sin Virksomhed. Det samme gælder for nogle af de andres Vedkommende. Jeg vil ganske kort anbefale dette Lovforslag til uforandret Vedtagelse, idet det som nævnt kun drejer sig om disse ganske faa Personer, der i Følge de tyske Lovbestemmelser paa dette Omraade tidligere har haft den Tilladelse, hvorom der her er Tale.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Da Finansministeren nu er kommet til Stede, skal jeg lade foretage den under Nr. 6 paa Dagsordenen opførte Sag:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Kapitlerne 4, 5 og 6 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, jfr. Lov Nr. 706 af 22. December 1920.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 343).

Finansministeren (N. Neergaard): Dette Lovforslag er enstemmigt vedtaget i Folketinget og gaar i det væsentlige ud paa at forlænge Gyldigheden af de nuværende Tillæg efter Tjenestemandsløvene, saaledes